

dommer Carstens (Formand), Professor ved den polytekniske Lærestanstalt Th. E. Thomsen og Værkstedingeniør ved Hærens tekniske Korps, cand. polyt. Schmitt. Ministeriet har foreløbig tillagt dette Udvalgs Medlemmer et aarligt Honorar af 1 800 Kr. hver. Da alle Medlemmerne er bosiddende i København, og der derfor næppe bliver Tale om Rejseudgifter eller Dagpenge af Betydning, vil den aarlige Udgift til Opretholdelse af dette Udvalg formentlig ikke overstige det Beløb af 6 000 Kr., der paa Forslag til Finanslov 1927—28 er opført til de Motorsagkyndiges tekniske Udvalg. Da dette Udvalg ikke har holdt Møde siden April 1926, vil der i indeværende Finansaar kunne forventes en Besparelse paa 300 Kr. af det bevilgede Beløb 4 000 Kr.

Til 47. Jfr. Finanslov 1927—28, Anmærkning til § 18 II. N. 21. Udgifterne er for indeværende Finansaar anslaaet til:

a. Honorarer	21 550 Kr.
b. Dagpenge m. v.	15 100 —
c. Motorkøretøjernes Drift m. v.	8 550 —
d. Etableringsudgifter	15 100 —
Ialt	<u>60 300 Kr.</u>

Til 48. Ved kgl. Anordning Nr. 287 af 26. November 1926 er det i Medfør af § 51, 1. Stk., i Lov Nr. 111 af 31. Marts 1926 om Tinglysning bestemt, at den nævnte Lov træder i Kraft den 1. April 1927.

Til Gennemførelsen af denne Lov vil der allerede i indeværende Finansaar til Anskaffelse af Dokumenter, Aktomslag og Protokoller m. v. medgaa et Beløb af ca. 103 000 Kr.

Det bemærkes, at Justitsministeriet for at gøre Anskaffelserne saa billige som muligt for Statskassen har bortliciteret dem samlet for hele Landet, hvorved der er opnaaet særdeles gunstige Priser. Det foreslaaede Beløb er saavidt gørligt udregnet paa Grundlag af de indkomne Tilbud.

Til 49. Den 1. September 1924 tog cand. jur. G. Hemmingsen, der var Fuldmægtig hos Dommeren i Neksø Købstad m. v. J. P. Rosenmeier, sig af Dage. Ved en derefter iværksat Undersøgelse og ved Behandlingen af hans Dødsbo viste det sig, at han i Aarene 1922—24 under sin Virksomhed som Dommerfuldmægtig havde gjort sig skyldig i omfattende Besvigelser, som han navnlig havde udført ved paa forskellig Maade at tilegne sig og til egen Fordel forbruge Midler, der tilhørte en Række under offentlig Skiftebehandling værende Dødsboer.

Da der ikke i Dommerfuldmægtig Hemmingsens Dødsbo findes Dækning for de ved hans Besvigelser overfor Boerne forvoldte Tab, har Arvingerne i forskellige af disse rejst Erstatningskrav mod Dommer Rosenmeier. Ved 2 af Højesteret den 4. Oktober 1926 afsagte Domme er Dommeren saaledes tilpligtet at udrede Erstatninger paa ialt 19 397 Kr. 59 Ø., hvorhos han med Justitsministeriets Billigelse frivilligt er indgaaet paa at udrede et Beløb af ialt 8 704 Kr. 99 Øre. Hertil kommer et Beløb af 1 863 Kr. 52 Øre, som Dommer Rosenmeier efter de ved de nævnte Højesteretsdomme truffne Afgørelser maa anses for pligtig at erstatte. Det samlede Beløb, hvorfor Dommeren herefter er ansvarlig, andrager saaledes 29 966 Kr. 10 Øre. Af denne Sum har dog „Dansk Kautionsforsikrings Aktieselskab“, hos hvilket Dommeren havde tegnet sædvanlig Kautionsforsikring overfor Statskassen, erklæret sig villigt til at udrede et Beløb af 6 000 Kr., ligesom Selskabet er indgaaet paa at fratagde Regreskrav for dette Beløb mod Dommeren, saaledes at det Beløb, som det paahviler Dommer Rosenmeier at erstatte, udgør 23 966 Kr. 10 Øre foruden Renten heraf, der ikke kan antages at ville overstige ca. 4 000 Kr. Det er derhos oplyst, at der eventuelt vil kunne blive Tale om et yderligere Erstatningsansvar, som efter det foreliggende dog næppe kan antages at ville overstige ca. 6 000 Kr.

I et til Justitsministeriet indgivet Andragende har Dommer Rosenmeier anholdt om, at det nævnte Beløb, 23 966 Kr. 10 Øre, med Renter, maa blive refunderet ham af Statskassen, mod at den Dividende, der udloddes i Fuldmægtig Hemmingsens Dødsbo, og hvis Størrelse ikke kan opgives, indbetales i Statskassen.

Da Dommer Rosenmeier bortset fra sit Indbo intet ejer, da Statskassen i Henhold til Retsplejelovens § 1020 er ansvarlig for de Beløb, der ikke kan erstattes af Dom-